

DRUŽINSKI PRIJATELJ

POUČNO ZABAVNI LIST ZA SLOVENSKE DRUŽINE.

Izhaja dvakrat mesečno in sicer vsak drugi in četrti petek
v mesecu.
Naročnina je za vse leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 stot.
Posamezne številke po tobakarnah stanejo 10 stotnik.

Dopise je pošiljati pod naslovom: Uredništvo „Druž. Prijatelja“ v Trstu, ul. Vincenzo Bellini št. 2, IV. in naročnino,
oglasne in reklamacije pravnistvo: Rojan št. 4, (Ivan Gorjup).
Poštno - hranilničnega računa št. 64.139.

PREVZVIŠENEMU IN PRESVETLEMU GOSPODU

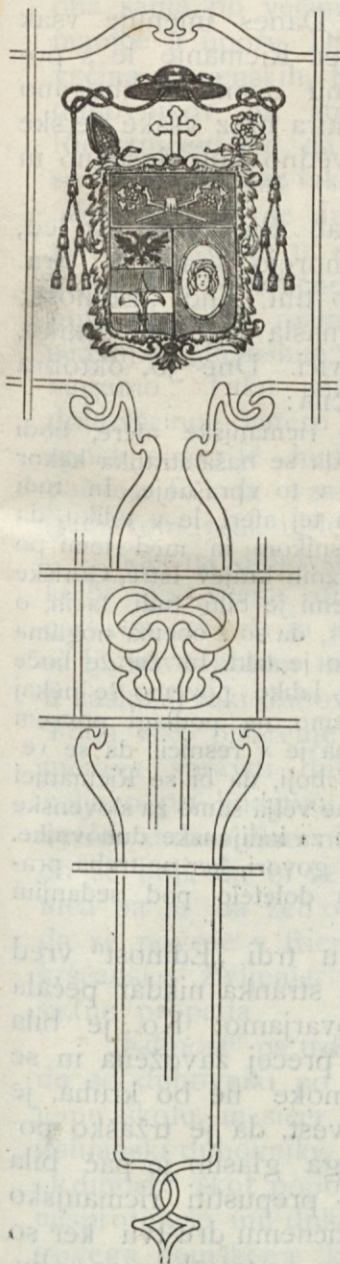
FRANČIŠKU DR. NAGLU

ŠKOFU TRŽAŠKO-KOPRSKEMU

TAJN. SVETOV. NJ. VELIČ.

ITD. ITD. ITD.

OB PRILIKI NJEGOVEGA GODU IV. DEC. Z. M.

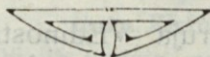

Kakor otroci očeta
razveseliti želé,
kadar na mnoga še leta
sreče za god mu voščé:

Takega tudi namena
naš je današnji prihod:
v srcih tli želja iskrena:
Bodi presrečen Tvoj god!

Dolgo nam Bog naj ohrani,
Tebe Presvetli pri nas,
nam še naklonjen ostani
tudi naprej za ves čas,

Da Ti ostanemo zvesti,
sveta je naša dolžnost,
varna je hoja po cesti,
ki jo svetuje modrost.

Odkrita beseda.

Dolžnost katoliškega časopisja je opozarjati svoje čitatelje na vse nevarnosti, ki pretijo njihovemu verskemu prepričanju. Ker je pa dober katoliški časopis gotovo v pravem pomenu besede tudi naroden, bi ne bilo prav, če bi molčal tedaj, ko ropa drug le po imenu naroden časopis narodu najdražjo svetinjo: katoliško vero na kateri pač sloni pravi narodni blagor.

Zato moramo tudi mi iz katoliškega stališča in iz čistega rodoljublja spregovoriti odkrito besedo, ki sicer morda ne bo vsem všeč, kar pa nič ne de, da je le resnična in koristna. Seveda je namenjena naša odkrita beseda le dobromislečim tržaškimi Slovencem, ne pa onim, ki niso dobre volje in ki nalašč zapirajo pred resnico oči in ušesa.

Naši čitatelji opažajo gotovo že delj časa, da je začelo med tržaškimi Slovenci vreti. Kuhalo se je sicer že davno, v zadnjem času je pa vzkipelo. Tržaški Slovenci se bodo ločili, in so deloma že ločeni v dva tabora: na eni strani krščansko ljudstvo, na drugi strani protiverska gonja. Ta razpor se ne da vstaviti. Zgol narodna misel, da smo Slovenci, nas ne more družiti in zjediniti, če smo si v veliko višjih verskih prašanjih navskriž. Tu ne pomaga nobena hinavsko pobožna želja, češ bodimo vsi složni, saj smo vsi Slovenci in imamo vsi iste narodne potrebe. Odkrito rečemo: Slovenec, ki je dober katoličan, in pa Slovenec, ki je brezverec, ne bota šla nikdar odkritosrčno skupaj: Taka prisiljena sloga je le na škodo narodu, ki postane polagoma gotovo versko mlačen.

K taki ločitvi nas je prisilil v prvi vrsti tržaški dnevnik Edinost. Že pred mnogimi leti je globokoumni škof Mahnič napovedal, da postane »Edinost« protikrščanska. Kdorkoli namreč povdarja vsepovsod samo narodnost in si napravi iz te narodnosti malika, kateremu vse žrtvuje in kateremu vse zapostavi, mora zaiti na paganska tla. Absolutna (neomejena) narodnost, ki ne pozna Boga nad seboj, je moderno paganstvo.

Ta protikrščanska struja »Edinosti« se je začela pojavljati posebno s početkom ricmanjskih homatij. Po pravici lahko rečemo, da bi ne imeli sedaj tako žalostnega položaja v Ricmanjih, če bi ne bilo »Edinosti«. Že iz prvega početka se je posta-

vila na stran zapeljanih Ricmanjcev in brezverskih lujskačev proti cerkveni oblasti. Z vednimi lazmi in obrekovanjem škota in tudi sv. stolice je »Edinost« zastrupila javno mnenje tako, da se je moralo v ljudstvu vzbuditi sovraštvo in nezaupnost do cerkve, od druge strani pa navdušenje za ricmanjske »narodne mučenike«, kakor da branijo »narodne svetinje« in so krivično zatirani. Pa leta so minila in odpadli so seveda tudi nekda tako bliščeči se žarki mučeniške krone Ricmanjcev. Danes imenuje vsak trezno misleč Slovenec Ricmanje le s pomilovanjem, ker se mu usmili to zbegano ljudstvo, ki živi in umira brez vsake verske tolažbe in propada vedno bolj duševno in tudi gospodarsko.

Oni, ki so speljali Ricmanjce na led, jim ne vedo in ne morejo pomagati. Sramujejo se in so lepo tihi. Tudi »Edinost« je čutila potrebo in našla ugodno priliko, da se nekoliko opraviči. Dne 30. oktobra t. l. je namreč priobčila:

»Kar se pa tiče ricmanjske afere, bodi Slovencu povedano, da se naša stranka kakor taka ni nikdar vtikala v to vprašanje. In tudi naš list je sodeloval na tej aferi le v toliko, da je dajal prostora dopisnikom in med temi po večini svečenikom iz raznih krajev Istre, Goriške in Kranjske. In mej temi je bilo tudi taci, o katerih misli »Slovenec«, da so z obema nogama v njegovem taboru. To je fakt. In če že hoče Slovenec vedeti, mu lahko povemo še nekaj interesantnega, kar vemo na podlagi povsem zanesljivih virov. To pa je v resnici, da se večina duhovščine uprav boji, da bi se Ricmanjci kar tako udali?! In to ne velja samo za slovenske in hrvatske, ampak tudi za italijanske duhovnike. Javno seveda se to ne govori, ker ne treba praviti, kaj bi dotičnega doletelo pod sedanjim nemškim režimom.«

V tem odstavku trdi »Edinost« vred vsem, da se ni njena stranka nikdar pečala z Ricmanjci. Odgovarjamo: Ko je bila ricmanjska stvar že precej zavožena in se je videlo, da iz te moke ne bo kruha, je objavila »Edinost« vest, da je tržaško politično društvo (kojega glasilo je pač bila »Edinost«) sklenilo prepustiti ricmanjsko afero istrskemu političnemu društvu, ker so Ricmanje v Istri, ne pa na tržaškem ozemlju. Tržaško politično društvo s svojim glasilom »Edinost« se je torej res pečalo z Ricmanjci, sicer ne bi moglo izročati in prepuščati tega, kar ni nikdar imelo. Tudi s priobčenjem dopisov (če bi to res bili samo dopisi??) bi bila »Edinost« že dovolj dokazala, da se res peča z ricmanjsko zadevo in sicer na strani Ricmanjcev proti cerkveni oblasti.

Kateri list na svetu bo priobčeval leta in leta, dan za dnem članke takih dopisnikov, s kojih nazori se ne strinja? „Edinost“ pa je hujskala Ricmanjce s svojimi „dopisi“ pred štirimi, petimi leti neprenehoma, morala sta torej biti ona in njeno politično društvo, ki ji tega ni zabranilo, istih misli z „dopisniki“.

Drugič napada in sramoti „Edinost“, z gornjimi besedami istrsko, gorško in kranjsko duhovščino, ker ji podtika, da je ona sama po večini z dopisi hujskala Ricmanjce k upor. Dalje trdi, da je še sedaj večina slovenskih, hrvatskih in italijanskih duhovnikov na strani pagansko živečih Ricmanjcev ter da se „uprav boji, da bi se Ricmanjci kar tako udali“. Konečno pravi „Edinost“, da se duhovniki ne upajo tega javno povedati iz strahu, ker pač dobro vedo, kaj bi dotičnega doletelo pod sedanjim nemškim režimom (po domače: pod sedanjim „nemškim“ škofom) — Odgovarjamo: Tako sumničiti in blatiti našo duhovščino, katero Slovenci ljubimo in spoštujemo, je hudobno. Te laži merijo pač na to, da vzamejo duhovščini pred ljudstvom vsak ugled in vsako veljavo.

Kakšna duhovščina bi namreč to bila, ki bi po večini držala z uporniki proti cerkveni oblasti in jih podpirala? Kaj naj si ljudstvo potem misli o duhovnikih? Bi li zaslužili taki duhovniki še ime katoličana? Toda tako pisarenje je izmišljotina, ki na merava spraviti duhovščino ob ugled ali veljavo pri ljudstvu. Nikakor ni res, da je večina duhovčine na strani Ricmanjcev in da se boji, da bi se Ricmanjci udali. Resnica pa je da želi o vsi dobri duhovniki, da se povrne v Ricmanje čim prej pravo krščansko življenje, brez kojega ljudstvo vidno propada.

„Edinost“ pa trdi še več. Pravi namreč, da so duhovniki po večini nasprotni svojemu škofu, in sicer slovenski, hrvatski in italijanski duhovniki, tako da je po besedah „Edinosti“ škof popolnoma osamljen sredi nasprotujoče mu duhovščine, ki se pa njegovega nemškega komanda tako boji, da si ne upa javno povedati svojega mnenja. To je zopet laž. Duhovščina tržasko-koprške škofije je složna s svojim škofom. Ljubi ga in spoštuje, ker vidi v njem gorečega višjega pastirja, ki dela previdno a neustrašeno za večni blagor svoje tako različne škofije. Duhovniki ne poznajo nobenega „nemškega“ škofa v Trstu, ampak samo

katoliškega škofa, ki mora za vse skrbeti in je za vse pred Bogom odgovoren. Kje pa naj vidi duhovščina v škofu tak grozovit nemški komando? Ali obstoji morda nemški komando v tem, da se je škof dobro priučil slovenskemu in hrvatskemu jeziku in da ga ljudstvo lahko povsod posluša pridigovati v mili materinščini? Ali je to nemški komando, da škof ponajveč slovensko in hrvatsko uraduje in da se lahko vsak slovenski in hrvatski duhovnik v svojem domačem jeziku pogovori s svojim škofom? Kaj ko bi vsi visoki državni funkcionarji v Avstriji, posebno v naši domovini, postopali tako pravično in nepristransko kakor tržaški škof, ali bi ne bil že zdavno izpeljan oni glasoviti paragraf državnega temeljnega zakona o narodni enakopravnosti? Zaključujemo: s pravičnim in nepristranskim škofom mora — samo po sebi umevno — držati duhovščina vsake narodnosti.

„Edinost“ je s tem svojim pisanjem žalila duhovnike tržaške in koprške škofije, ker duhovniki, ki bi držali z zapeljanimi Ricmanjci in bili v sporu s svojim škofom, bi ne bili dosti prida. Zato se je pa škof potegnil za svojo duhovščino in ji poslal dne 31 oktobra posebno okrožnico ali pastirsko pismo. V tej okrožnici prepove škof duhovnikom podpirati „Edinost“ bodi z dopisovanjem bodi z naročnino. Duhovnik, ki bi bil naročen nanjo, jo mora takoj vrniti in odpovedati. Duhovniki, ki bi morda iz va nih vzrokov morali čitati „Edinost“, si morajo izprositi v to potrebno dovoljenje.

(Dalje prihodnjič)

I. Slovenska umetniška razstava v Trstu

(D.lje)

Matija Jama je slovenski idilik. Slika skoro izključno pokrajine. Od njegovih del na razstavi ugajajo brezdvoma najbolj „Most“, „Potok Bistra“ in „Mlin“ v snegu. Globoka ljubav do pr krasne narave odseva iz Jamovih umotvorov. Mojstrsko obdeluje svetlobo. Na solnce njegovih travnikov bi se človek najraje sedaj v mrzli jeseni ogrel — da se trivijalno izrazim.

Roza Klein je ostala za našimi upi. Te slike, ki jih podaja na tej tržaški razstavi, ne stoje ravno na umetniški višini. V prejšnjih letih sem videl dosti boljših njenih del.

Matej Strneu je mojster v karakteriziranju pokrajine: zlasti dobro je uspel njegov „polok“.

Rmena glina stoji v kaj prijetnem nasprotju z temno zeleno vodo. Vsa čast gre tudi „Deževnemu vremenu“ na katerem je melanholični ton izvršno izražen: težka z vodenimi pari nasičena atmosfera meglene nedoločne konture, „Tihožitje“ je impresijonističen poskus, za katerega ni rabil slikar menda dosti časa. Nekam čuden, manj povolen se mi zdi „Mrak“. Ženska figura, ki se dviga iz ozadja, se komaj spozna. Toni na tej sliki niso niti prijetni, niti umiljeni, obrisi skrajno nejasni.

Peter Žmitek ima popolnoma svojo, recimo rusko maniro. Njegovi umotvori mu dajejo pričevalo, da je dober figuralist. „Počitek“ bo vsacega zadovoljil. Srednje star mož sedi na klopi s prekriženimi rokami. Na obrazu se mu bere trudnost, a za hip si je privoščil mal odmora. Sicer ima na rokah vse mogoče reflekse, a te ne kvarijo celotnega utisa. Toni so harmonizirani in ubrani, kompozicija povsem izborna. Interesantna študija je njegov „Starec“. Pred seboj vidimo star, naguban obraz, dolga siva brada pada po prsih, na čelu ima svetlo-bele odseve; cel sujet stopa plastično izza temnega ozadja. Na „Dolgočasnem delu“ se mi zdijo kontrasti nekoliko preostri. „Mrak“, „Znamenjček“, „Zimski dan“ so dela, ki jih je rodilo resno opazovanje in globoko čuvstvo.

Prof. I. Germ je razstavil le tri slike ki pričajo o mojsterski dovršenosti avtorja. Je temeljito izšolan slikar, njegova poteza je zares klasična in sigurna. O njih kaj več govoriti ne gre, treba jih je le motriti in zopet motriti.

Umetnik, ki ga dosedaj še ni poznala slovenska javnost, je R. Marin. Njegovi umotvori spadajo k najboljšim na razstavi. Naravnost diven je „Ave v Orteneškem gozdu“. Človek komaj verjame, da ima pred seboj iluzijo in ne lepe realnosti. Čim dalje gledamo, tem bolj nam ugaja. Zares veliko umetniško energijo mora imeti slikar, ki spravi kaj takega na prozaično platno. Nič ne zaostaja „Predpomlad v boki kotorski“. To je vznešena himna prekipevajočih barv; ne da se popisati ta bajno lepa kompozicija linij in barv, ta čudovita plastika, ki gledavca namah frapira. — In to je tudi umetnost — »Solnčni zahod v boki kotorski« je pravi „Kabinetstück“, kuriozum, ki ga ne vidiš na vsaki razstavi. Portet »Cigančka“ svedoči, da slikar dobro obvladuje figuralistiko. Za sedaj naj se Marin zadovolji s tem, da mu damo časten naslov: „Slovenski Segantini“.

Prof. Gvaiz ne spada med moderne; on goji staro, a solidno maniro. Linija je čista in izrazita, kompozicija dobra. Ugaja zlasti skrbno sestavljena „Tihožitja“, ki pričajo o njegovem finem okusu.

Henrieta Šantel in njen brat Šaša Šantel sta mlada talenta, ki se spopolnujeta in razvijata. O obeh si dovoljujem izreči skromno trditev, da

bolj obvladujeta risbo nego slikarstvo. Vso hvalo zaslužijo perorisi-akti gđe. Šantlove; ker akt in peroris ste že sami na sebi težki stvari, a še težje je oboje na enem suetu združiti. Grafična dela „Ex libris“ Šaše Šantla nam ga kažejo kot spretnega risarja in ilustratorja. Luč in svetlobo drži „skupaj“, komponira dobro, skratka dekorativen talent. Kadar pa hočeta v impresionizmu konkurirati kakemu Groharju, Jakopiču ali Jami, tedaj se nemalo ponesrečita. Impresionizem skica in velika umetnost sploh je doma v Monakovem in Parizu, a ne na Dunaju. Vendar moramo »Osamljenki J«, »Plesaki« in »Tihožitjem« gđe. Šantlove dati polno priznanje, da zna pri slikanju misliti in opazovati.

Hugo Viktor (H. Gerbič), bančni uradnik v Trstu, ima tudi risarski talent. Njegova dela, ki so po večini grafična, so nekoliko preveč diletantska. »Janezka« je jako dobro naslikal.

Ivan Žabota je mlad, šele razvijajoč se umetnik, na katerega stavimo naše najboljše upe. Njegove partije iz Prage izdajajo veliko umetniško energijo in potenco.

Ostali Fr. Globočnik, M. Klemenčič, Marčelja, M. Rojic so razstavili premalo proizvodov, da bi se o njih mogla izreči gotova sodba. Omenimo le, da je študija v seriji »Goriški postopač« izpod čopiča M. Rojic vrlo dobro pogojena.

Kipar Ivan Zajc je zastopan s tremi ličnimi dekorativnimi kipi.

Splošen utis razstave je jako povoljen in zadovoljiv. Zavedati se moramo pri tem, da so naši umetniki oni faktor, ki pripravljajo lastnemu narodu enakopravno mesto med drugimi kulturnimi narodi. Dolžnost jo torej slovenskega občinstva, da si razstavo ogleda in spozna v njej odsev svoje narodne psihe, dolžnost petičnih Tržičanov in Sloencev pa, da jih materjalno podpirajo, ter s tem jih spodbujajo na bodoče delovanje bolj, nego s sladkobesednimi frazami in slavospevi. —

Trst, na dan sv. Justa, 2. Nov. 1907

Lojze Pirhavec.

ZA KRATEK ČAS.

Priprostost.

Med otroci, lepo oblečenimi, ki so čakali angleškega kralja in kraljico je bil tudi izredno razumni dečko, ki je imel za to slovesnost nove hlačice. Kralj je koj zapazil dečka, ga vprašal kaj je neki njegov oče, ter mu rekel naj poklekne pred kraljico ter ji poljubi roko. „Tega pa ne, odgovori deček, nočem svoje nove hlače umazati.“ Naravno, da sta se kralj in kraljica sladko smejala in dečka bogato obdarila.

VOJAŠKI STAN.

Kdo ima pravico biti oproščen od triletne vojaške službe? To je pač važno vprašanje dandanes posebno za kmeta, ki mora dati krepkega sina in vrlega pomočnika pri domačem delu v dolgo triletno vojaško službo prav takrat, ko bi ga najbolj potreboval. Seveda čuti gospodar to izgubo prav bridko in vsled tega skuša svojega sina oprostili vojaške suknje, a žal večkrat brezuspešno. Ali niso dani vsi pogoji, ali pa je vložena prošnja prekasno in potem ne pomaga vse n.č. Tudi poslanec, ki se ga v takem slučaju naprosi, ne more delati na Dunaju čudežev, če je postava proti.

Tu podajemo glavne določbe brambenih predpisov z ozirom na olajšave v vojaški službi.

Lastnik podelovane kmetije. V smislu § 33, brambenega zakona z dne 11. aprila 1889, št. 31, se pridelè nadomestni rezervi tisti naborniki, ki so lastniki podedovanih (ne kupljenih) kmetij, če bivajo na kmetiji, sami oskrbujejo gospodarstvo in če dokažejo, da se z zemljiškimi dohodki more preživljati vsaj pet oseb. Ugodnost pa se ne dovoli, ako je kmetija darovana, n. pr. posinovljencu ali če je kmetija združena z obrtjo (mesarijo, gostilno itd., ki sama more preživljati družino. Prošnja za premestitev v nadomestno rezervo pa je treba vložiti že pred naborem, meseca januarija ali vsaj februarja pri okrajnem glavarstvu. Prošnji je treba priložiti izvleček iz zemljiške knjige, prisojilno pismo, katero more nadomestiti tudi davčna knjžica ali potrdilo sodne oblasti, da je nabornik v istini podedoval posestvo. Večkrat pa vlagajo prošnje za to ugodnost, ko so naborniki že potrjeni na tri leta ali pa so že v vojaški suknji. Sedaj naj poslanec pritiska kljuko, seveda brez vsacega uspeha!

Ugodnosti iz družinskih ozirov Pravico, da pridejo v nadomestno rezervo, imajo:

1. Edini sin za delo nesposobnega očeta ali vdove;
2. edini zet, ako pravica do ugodnosti ni obstojala že ob njegovi ženitvi;
3. po smrti očetovi edini vnuk za delo nesposobnega starega očeta ali stare matere vdove;
4. edini brat ali polubrat osirotelih in nedoletnih bratov in sester.

Pravico do te ugodnosti pa ima le edini zakonski sin, vnuk ali brat, oziroma zet, ki res skrbi za svoje stariše, starega očeta in mater, osirotele brate in sestre, oziroma tasta in taščo.

Nezakonski sin ima pravico do te ugodnosti ako dokaže da preživlja svojo za delo nesposobno mater.

Ako ima torej na tri leta potrjeni sin še katerega brata kjeroli ali v Ameriki ali gori na zvezdi Martu, nima pravice do ugodnosti v smislu § 34 Vojaški krogi ne vprašajo, ali hoče in more drugi sin skrbeti za oslabelega očeta ali mater vdovo. Zato so te prošnje skoraj brez izjeme odbite. Pač pa je izjemoma mogoče tuintam po dveletni službi izprostiti dopust, ako je pri dotični stotniji slučajno število vojakov še zadostno.

Prošnje za ugodnosti iz družinskih ozirov pa se vedno vlagajo pri okrajnih glavarstvih.

Za delo nesposobne se smatrajo brezpreiskave pri naborni komisiji vsi čez 70 let stari, ako županstvo potrdi nezmožnost; vse druge osebe, ako zaprisežene priče potrdijo nesposobnost za delo.

Ako pa okrajno glavarstvo prosilcu odreče pravico do ugodnosti, potem je vsaka prošnja odveč. In tega mnogi nočejo slišati ali razumeti.

Deželna bramba. (Landwehr.) Brambeni zakon določa, da aktivna služba pri deželni brambih traja dve leti. V zakonu z dne 25. decembra 1893 pa čitamo: Določenemu številu podčastnikov primerno število moštva mora vojna uprava obdržati tudi tretje leto v aktivni službi. To navajam v poasnilo na razna vprašanja, zakaj brambovci po dveletni aktivni službi niso odpuščeni. Ta določba pa more biti naravnost krivična. Odvisno je namreč edinole od stotnika ali narednika, kdo mora še tretje leto nositi puško. Jasno pa je tudi, da stotnik ne obdrži najslabših, ampak najboljše fantje.

Pač pa določa isti zakon: Ako mora brambovec služiti tri leta mu velja to tretje leto za štiri tedne vojaških vaj, dve leti neaktivne službe in dvajset let črnovojništva. Ta odškodnina, ki v istini pomeni le štiri tedne vojaških vaj je pač slaba tolažba za brambovca, ki mora tri leta pometati vojačnico.

Opomimo že da naznanilo o družinskih razmerah spiše župnik in sicer je taka družinska pola koleka prosta kadar se prosilec sklicuje na posavo; če je pa odvisno le od milosti vojaške oblasti, mora plačati koleke na prošnjo in vse priloge.

Širite naš list.

PREGOVORI. (Piše in nabira M. Pustišek.)

Človeku najslajše diši, kar z lastnimi rokami prideja.

Četrtna ure pred Bogom v hiši božji je bolja in več velja, ko tisoč drugih.

Zadovoljnost je polovica življenja.

Učenost brez čednosti je cvet brez sadja.

Imeniten stan pa visoka čast je ledena laz, po kateri človeku rado izpodleti.

Kmetov prevzetija je prave sreče podrtija.

Kdor nikdar stradal ni, ne vé čako kruhek lačnemu diši.

Gosta selitev pa redka molitev ni kaj prida.

Le krščanska krepost dá veselo starost.

Lahko je v nesrečo priti težko iz nesreče uiti.

Marljivost tudi slabo glavo izboljša.

Le kdor zgodaj vstaja, se bolezní brani in zdravje ohrani.

Kakor drugim posojuje, tako se sam povračuje.

Kdor se pridnega dela izučí, lahko si slamo v seno izpiemí.

Ni noben žlahtni kamen toliko vreden, kakor čisto deviško srce.

Ni srečen, kdor veliko ima, ampak srečen je, kdor malo potrebuje.

Popravljati vse svoje žive dni ne bodi te sram!

Kriva uzgoja otrok je slabih časov mati.

Bogaboječa hči in modra žena se ne plačata zlatom ali srebrom.

Dva ključa človek ima: molitev mu odpre nebesa, kletev pa pekel.

Največja izguba je izguba svete vere.

Veliko dobrovóljcev — malo dobrih gospodarjev.

OBRASI. (Spisal Starogorski.)

I.

Oče naš* . . . tiho moleč je šel duhovnik krog rakve. „In nas ne upelji v skušnjavo“ je zvenel njegov glas trepetaje. Ljudstvo je molčalo, kakor bi ne bilo življenja v njem.

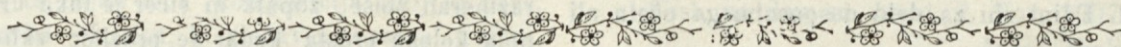
Zadonel je zvon tužno, jokajoče in njegov don je šinil mimo src pogrebcev, jeknil ob šolskem zidovju, in plul dalje čez golo drevje in nagrobne križe . . . Prišli so do mene ti glasovi obleteli mi zglavje in odpluli skozi na pol odprto okno.

Vzdignil sem se v postelji, glava mi je bila težka in v prsih me je skelelo. Spodaj po tlaku pa so šli pogrebei s krsto in „Usmili se Gospod“ mi je bilo na uho.

Blagor mu, ki se spočije
v črni zemlji v Bogu spi

sem dahnil. In počila si boš sedaj, revica; nesreča, ki te je zalezovala še od zibelke ne bo več imela pristopa . . .

Z Marijo sva si bila prijatelja. Bilo je to dekletu čuteče in dobro, mehko kakor vosek in razumno. Danes je nesó k pokoju. Nerazumljivo je, da nekateri stariši nočejo vedeti, kaj so otroci. Neštetokrat se mi je tožila, kako ravnajo z njo. Hrepenela je po izobrazbi in dasi so bili premožni dovolj, niso je ji dovolili. Konečno, po dolgih prošnjah so jo pustili v mesto in jo zaupali ljudem, ki niso bili vredni tega zaupanja. Vidno

Pozor!

Izmed izvodov knjižice „PLES“, ki so še v zalogi, bi najraje videli, da jih naroče knjižnice.

Na ta način bode korist tega berila **splošnejša** glede na čas, kraj in osebe.

Zato blagovolite nam Vi P. N. G., ki pojmutete in uvažujete vsestranski pomen knjižice, pravočasno *posredovati* oziroma *naročiti* jo tudi za tamošnjo :

1) župnijsko	} knjižnico.
2) šolsko in	
3) društveno	

Z bratskim pozdravom

Uredništvo »Družinskega Prijatelja«

Trst — Via Vincenzo Bellini 2., IV.

Cena 70. vinarjev (brez pošte)

so ji zastrupljali mlado dušo. Kakor živina je morala delati, da so ji često krvavele roke. Za plačilo je žela zasmeh, da jo bodo morali djati v škatljico, da se ne pomaže. Revica . . . Koliko je prejkala. Oče se je sladkal gospè, ji izražal največje zaupanje in ji priporočal hčer v varstvo. Gospa je zopet hvalila očeta kot dobrega prevdarjenega moža. Drug dtugemu so peli hvalo, za Marijo se ni zmenil nihče. Mati bi jo zagovarjala, ona edina je imela še nekaj srca, a je morala molčati. Če se je v pismu potožila hči očetu, da so to hudobni ljudje, da je v nevarnosti, se je oče razsrdil in ji pisal, da si samo to izmišljuje, da ni res. Ako ji ni po volji v mestu, naj gre domov. Nú, tega ni hotela. Kaj bi po rekli ljudje. Ali bi se ji ne posmehovali češ; nikjer nemore ostati, kakor doma. To zatajevanje, žalost in trpljenje jo je primoralo, da je morala domov s smrtju v srcu. Nú, gospá še je vedela povedati, da je deklè samo krivo te boleznì. In oče je verjel.

Sedaj pa jo nesó na mirodvor. Menda še oče sedaj misli, da je umrla po lastni krivdi. — Oj so različni ljudje na svetu, ljudje brez sre....

Težko mi je postalo pod odejo, me tiščalo in dušilo. Preplašen sem planil s postelje in odprl okno. Zvonovi so pa v tem hipu zaplakali takó utožno, bolestno . . . Bog, menda so jo deli ravnokar v jamo, menda je ravnokar pala na krsto prva gruda in otlo zabobnela . . .

Pijanec (Spisal M. N.)

Sam ne vem, če vreme
vpliva kaj na mé,
da mi tako breme
lega na srcé.

Bodisi karkoli,
vendar je takó
da me vleče doli — — —
oh neznano zló.

Ali se pretaka
mi neredno kri,
čuj, povej če taka
tebi se gódi.

Čudna ta igrača, — — —
vidim jok in smeh — — —
„Kriva je pijača,
da sem že na tleh!“

Kaj bo znami? (Spisal Č. Ž.)

Kaj bo z nami bratje mili,
ker nas vedno manj je tu,
naj se vsi udamo sili,
ki nas tlači brez miru?

Izdajice zapodimo
brez usmiljenja takoj
in iz spanja se vzdramimo,
ker nas vera kliče v boj.

Nismo taki, da ne smeli
narod braniti bi svoj
hrabri, složni in veseli,
naj le teče kri in znoj.

„Vere“ prva naj veriga
trdno skupaj nas drži,
„narod“ bodi druga briga,
saj nas Bog ne zapusti.

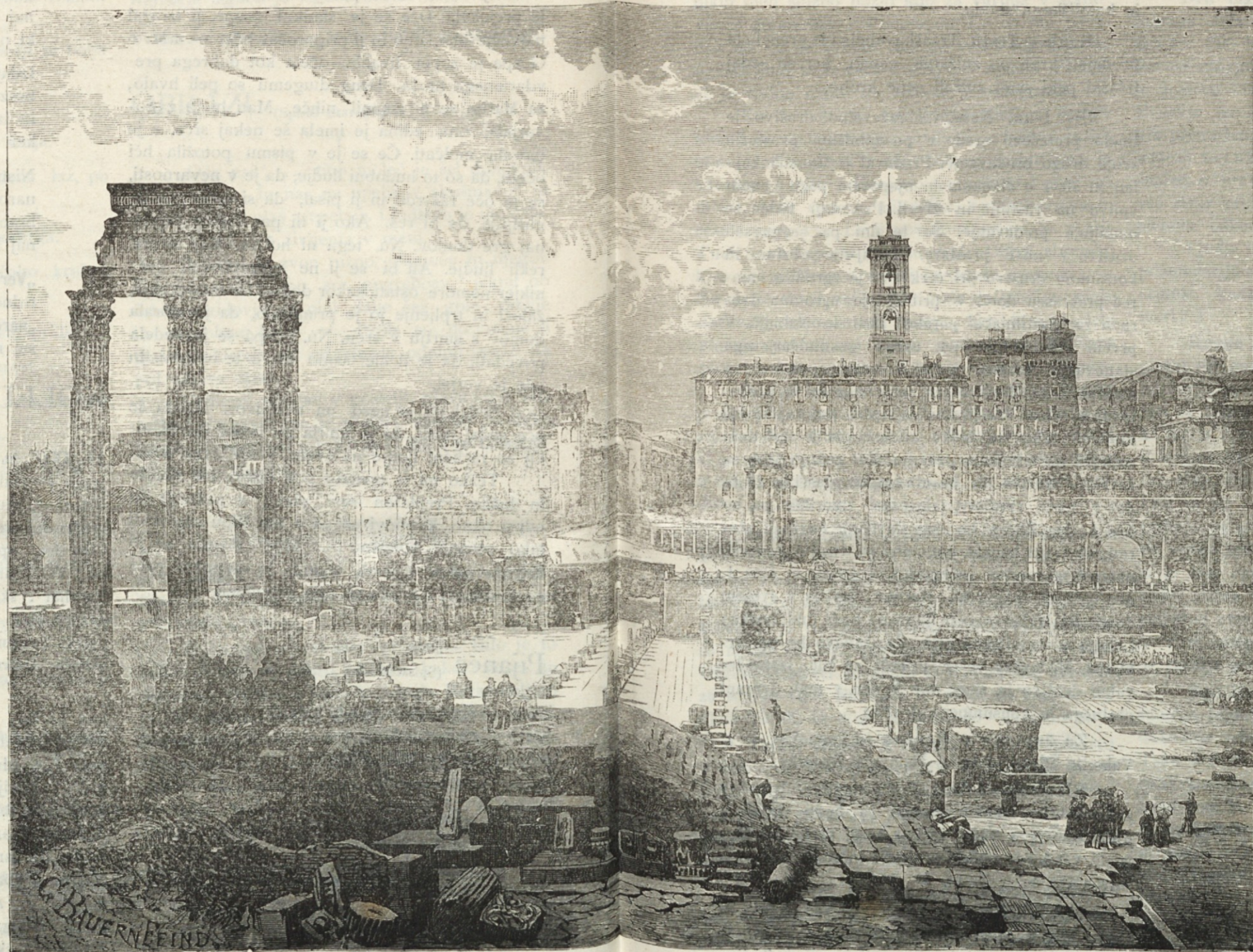
KOLENDARČEK.

November

24. **XXVI. pobinkoštna nedelja.** (Evangelij: O razdejanju Jezuzalema in o sodbi.) Janez od križa, sp.; Grizogon, muč. — 25. pondeljek. Katarina, dev. muč.; Jukunda, muč. — 26. torek. Konrad, sk.; Silvester, op. — 27. sreda. Virgil sk.; Ahacij, sk.; Valerijan, sk. — 28. četrtek. Jakob iz Marke; Eberhar'. sk. — *Danes je zadnji krajec ob 5. uri 18 min. zvečer. Nestanovitno vreme.* — 29. petek. Saturnim, šk. muč.; Filomen, muč! — 30. sobota Andrej, ap; Justina, dev.; Benjamin, muč.

December.

ima 31 dni. Dan se skrči do dne 23. za 19 minut in zopet zraste do konca meseca za 4 minute 1. **I. advetna nedelja.** (Evangelji: O poslednji sodbi) Eligij, sk.; Natalija, dev. muč. — 2. pondeljek. Bibijana, m.; Pavlina; Kromacij sk. — 3. torek. Frančišek Ksav., sp.; Lucij, sk. — 4. sreda. Barbara, dev. muč.; Peter Zlat., sp — 5. četrtek. Saba, sp.; Krišpin, muč. — *Danes je mlaj ob 11. uri 20 min. predpoldne. Burja.* — 6. petek. Miklavž, sk.; Apolinar, m. — 7. sobota. Ambrozij šk.; Agaton, muč. *Danes je post in zdržek mesnih jedij.* — 8. **II. advetna nedelja.** (Evangelji: Janez Krstnik v ječi.) **Preč spočetje Mar. Dev.** Sofronij sk. — 9. pondeljek. Petarfor., sk.; Sirij, šk. Valeria, dev. 10. torek. Loretanska M. C.; Melhijad, p. m.; Evlagija, muč. — 11. sreda. Damaz. pap.; Trazon op — 12. četrtek. Sinezij, m. Epimall, m.; Maksenc; Agnel — *Prvi krajec ob 3. uri 13 min. zjutraj. Sneg in burja.* — 13. petek. Lucija, dev. muč.; Otilija, dev. — 14. sobota. Spiridijon, sk.; Nikazij, sk.

Ostanki svetovno znanega rimskega trga.

Evangelij: Janus kralj v leti) prvi zapletje
 Mar. Gav. Sotonijski. — 3. poudarjen. Prorok.
 M. C. Holjati. p. m. Holjati. — 11.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 12.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 13.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 14.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 15.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 16.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 17.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 18.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 19.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 20.

Evangelij: Janus kralj v leti) prvi zapletje
 Mar. Gav. Sotonijski. — 3. poudarjen. Prorok.
 M. C. Holjati. p. m. Holjati. — 11.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 12.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 13.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 14.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 15.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 16.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 17.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 18.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 19.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 20.

Evangelij: Janus kralj v leti) prvi zapletje
 Mar. Gav. Sotonijski. — 3. poudarjen. Prorok.
 M. C. Holjati. p. m. Holjati. — 11.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 12.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 13.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 14.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 15.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 16.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 17.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 18.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 19.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 20.

Evangelij: Janus kralj v leti) prvi zapletje
 Mar. Gav. Sotonijski. — 3. poudarjen. Prorok.
 M. C. Holjati. p. m. Holjati. — 11.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 12.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 13.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 14.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 15.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 16.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 17.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 18.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 19.
 Silebijski. p. m. Silebijski. — 20.

ISKRICE. (NABRAL ŠTEVO E.)

Kdor mlad se zbirati uči
Obiral star bi rad kosti.

Če se kmet z gospodo brati,
Kmalo drugim mlati.

Kdor se s slabim družji
Je kmalu sam v luži.

Kdor slabo vest ima
Ljudem se sam izda.

Kdor veliko govori
Pač velikokrat malo stori.

Če trave ne bodeš ob času kosil
Pozneje jo bodeš pri peči sušil

Pri nas je še navada ta,
Da črna krava belo mleko da.

„Pri gobcu krava molze“
Je rekel hlapec Lojze.

Kdor kaj potrpeti zna
Tak vreden je zlata.

Dezele krtove nikdo
Ubrani se iz med nos nebo.

Čestokrat zgodi se to,
Da lačni site hranijo.

Lahko vrže proč stotak
Ako stvar da tisočak.

Marsikomu lakomnost,
Več škoduje kot skopost.

Če noče dečko jesti to;
Le pusti ga da lačen bo.

Lenoba mati je vseh
Drugih večjih še pregreh.

*Kdor ne dela, naj ne je!
So mati me učili že.

Leskovka to moč ima,
Da marsikomu pamet da.

Na videz često spi lisica,
Da ložje kurja je tatica.

NOVICE.

Prevzvišeni gospod škof se je vrnil iz Dunaja v Trst. Udeležil se je škofovskih konferenc in katoliškega shoda.

Kruh v Trstu. Tržaška občina je prenehala prodajati kruh po znižanih cenah, ker so sedaj tržaški peki sami znižali cene kruhu.

Sv. Ivan. Naše izobraževalno društvo je imelo pretečeno sredo v posojilniških prostorih svoje drugo predavanje. Predaval je domači kaplan in sicer o alkoholu in njegovem pogubnem vplivu na rastline in živali. Prihodnji teden se nadaljuje predavanje. Še te dni pa se preseli društvo v nove prostore. Tukaj nje obrtno in konsumno društvo pri cerkvi si je zgradilo namreč prekrasen dom. V pritličju je ugomna dvorana za gostilnisko porabo kleti in kuhinja. V prvem nadstropju pa razun gostilničarjevega stanovanja krasna mala dvorana, prostori za izobraževalno društvo ter za hranilnico in posvetovalna soba. Vse je kar najlepše, najpraktičneje urejeno, tako da lahko sodimo, da je naš dom najljepši na tržaškem ozemlju. Kot rečeno, izobraževalno društvo in hranilnica se preselita že te dni v nove prostore, slovesna otvoritev pa bo dne 8. dec. Zjutraj bo blag slovljenje novih prostorov, ob 1. uri banket, popoldne pa dvojini koncert, namreč u spodnji in zgornji dvorani. — Dne 1. dec. priredi naša dekl. Marijna družba v svojem domu Miklavžev večer. Igrala se bode tudi burka: Luknja v namiznem prtu. Za zabavo bo preskrbljeno. Miklavžev večer priredi pa tudi izobraževalno društvo in sicer dne 5. dec. v mali dvorani obrtnega in konsumnega društva

Za župnika v Renčah je imenovan č. g. Valentin Pipan, dosedaj župnik v Zgoniku.

Slovensko šolo v Trstu sprejme država v svojo oskrbo. Dotični stroški se bodo stavili v proračun že za 1908. Led je torej prebit in Slovenci vendarle počasi pridemo do svojih državnih slovenskih šol v Trstu.

Novodkrite jame v Istri. Naš rojak A. Perko je proučeval kraške formacije v Istri in je odkril mnogo dosedaj v javnosti nepoznanih jam in podzemeljskih potokov. Lepa je „Nedvedova jama“ v Zjati. Dolga je 580 m. a globoka okrog 50 m. in je polna prekrasnih kapnikov. — „Martinova jama“ pri Gradišču je največja in najlepša na Krasu. Geološke važnosti je „Toncetova jama“ pri Materiji: globoka je 192 m. V globini 102 m. pod površjem izvira močan slap, ki pada navpično 90 m. globoko. G. Perko je proučil in deloma odkril 72 dosedaj neznanih jam, ki vzbujajo veliko pozornost

Tat. Dne 31. oktobra je pohajal po bližnjih dveh vaseh Trhimne Zabiče mlad črno obraščen človek s havelokom in popraševal, če je v praznikih med službo božjo kdo za varuha v stanovanju duhovnika v Podgrajah. Ko so mu povedali da ne, je zvečer lazil po vasi Podgrajski se ogibal ljudi in se zaril v seno pri sosedu. Zjutraj se je vedno oziral tje, kamor je nameraval.

Ko so ob 10. uri ljudje odšli v cerkev ulomil je v stanovanje; prislonil je lestvo, razbil okno, s silo odprl vrata sobna, razbil mizo in vse kar je bilo zaklenjeno ter pokradel prav ves denar, dveh cerkva, miloščine, ter duhovnika in sestre njegove. Le 8 novih vinarjev je pustil. Tudi novo lepo suknjo je vzela. Odprl shrambo kjer je mostranca, kelih in druge cerkveno. — Škode je storil veliko ker malo dni prej je nekdo daroval večjo svoto cerkvi. Ker koncem leta plačuje cerkev za razne med letom kupljene potrebe, zato je bilo več kot navadno v blagajni.

Ko je šel s tatvino in novo obleko iz vasi, prašal je po kateri poti je najbliže in ljudje so mu kazali: Gospod tukaj. Videli so ga pastirj ki so pasli poleg vasi lesti po lestvi skoz okno a nikdo ni imel toliko razuma, da bi rekel, poj-dimo zapoditi tata, kaj lazi po zidu?

Letina. Zadnja nevihta je po Istri napravila obilo škode, ker je bilo še dosti grozdja na trti, ki sta ga vihar in ploha doli zbijala. Tudi ajdo so imeli ljudje še zunaj — Vina je bilo letos po Istri toliko, da je vinogradnikom primanjkovalo posod in so morali raditega grozdje prodajati. — Nekateri tržaški vinotržci so dobili iz Budimpešte naročilo za istrsko vino. Nakupilo se ga je do zdaj že za okoli 10.000 hl. C-na je tačas 60 - 80 kron hl.

Tatovi vlomili v župnišče. Na Topolovcu v Istri utomili so predpreteklo nedeljo med službo božjo tatje v župnišče in pobrali okoli 700 K cerkvenega in privatnega denarja. Tatovi so že v pesteh. Denar je pač najbolje sproti v poštno ali domačo hranilnico vložiti.

Brezzični brzojav čez ocean. Dunajski listi so prejeli iz Londona vest, da brezzični brzojav (Marconijev) je pričel pravilno službo čez Atlantski ocean. Poslovanje se otvori s celo vrstjo pozdravnih depeš, ki se bodo postale najglasovitejšim evropskim listom. Dosedaj se morajo telegrami pošiljati še preko Kanade. Dotično društvo upa vendar, da bo lakko že v kratkem otvorilo direktno poslovanje med Zedinjenimi državami in postajo Cornwall. Društvo računa s srednjo brzino 34 besed v minuti, ki so jo povprečno dosegli pri poizkusih tekom zadnjih treh mesecev. Če bi se mesto uradnika, ki sprejema trkanje aparata, mogel uporabiti sprejemalni avtomat, bi se brzina

lahko povišala na sto besed v minuti. Maconi je baje ravnokar sestavil tsak avtomat, ki pa ne deluje v dolgih razdaljah.

Dve ciganki v Gorici sta izvabili od neke soproge državnega uradnika 2000 K in od služabnice 300 K, žugaje jima, da v nasprotnem slučaju umrjeta tekom 3 mesecev. Enaki usodi da je določen tudi g. soprog. Boječi se za lastno življenje, izročili sta omenjeno vsoto v treh obrokih premetenima cigankama. — Dne 4. t. m. sta odnesli zadnji obrok — in šele potem je doznal soprog o prevari, t. j. šele 8. t. m. dakar je urno vso stvar prijavil policiji — a ciganki sta so s plenom odkurili najbrže čez mejo v Italijo.

Ljudje božji, ne veru te takim praznoverskim prismodarijam in zvijačam. Kdo pa je povedal ciganki, kedaj in pod kakšnimi pogoji boš ti umrl?)

Konec kurjačev na parnikih. Neki angleški list poroča, da je tvrdka Hokinson in Comp. napravila aparat, ki je določen za to, da se kurjači na krovu ladji odpravijo. Potrebni bodo samo 32 ljudje v kurivnih prostorih, ki morajo nadzirati delovanje stroja. Admiraliteta je dala tvrdki na razpotago topničarski čoln za poizkušanje. Ti poizkusi so bili dozda popolnoma uspešni. Premog prihaja po strmih kanalih na posebno lopato, ki na vsako kretnju stroja potegne vsebino čez ogenj in jo tam enakomerno razdeli, anazagrede pepel zopet stresa ven. Hitrost tega delovanja se lahko poljubno uravnava. Boljša razdelitev premoga, ki jo stroj omogočuje, ima tudi to prednost, da se ne razvija pri tem velika množina dima.

Kje živi največ sto let starih ljudi? Da solnčna toplota zelo vpliva na dolgo življenje, dokazuje veliko število starcev v toplih krajih. Tako živi n. pr. na Španskem 401 v Srbiji 375, na Francoskem 213 na Angleškem 135, na Švedskem in Norveškem samo 10 do 23 v Belgiji 5, na Danskem 2 starea čec. sto let. Samo v svobodni Švici ni nad sto let starih ljudi. Čim večja toplota v deželi, tem bolj se vstaraajo prebivalci.

Umrl je bivši ravnatelj koperske gimnazije šolski svetnik g. Jakob Babuder, star 74 let.

Po 22 letih odkriti umor. V zagrebški okolici so našli pred 22 leti mrtvega posestnika Baričevića. Ni dvoma, da je bil umorjen. Dne 15. t. m. sta pa stala pred zagrebškim sodiščem obdolžena umora rajnikova vdova in rajnikov nečak, ki je imel z rajnikovo vdovo razmerje. Sodišče ju je obsodilo vsakega v dvanajstletno ječo.

Tifus v Postojni traja še vedno, dasi so slučajji bolj redki. Te dni je umrl ženin, ki je bil že trikrat oklican.

Žrtve divjih živali v Indiji Glasom statističnih podatkov so leta 1906. raztrgale v Indiji divje živali 2084 oseb. Leta 1905 je bilo 2051 žrtev. Sami volkovi so raztrgali 178 ljudi. V pokrajini Modens so tigri največi sovražniki ljudi. V Sola puru in Bronhoyu je neki besen volk povzročil smrt 16 osebam. Nu največ ljudi je pa umrlo vsled kačjega pika namreč 22.854, leta 1905. 20.797 ljudi.

Sola sv. Cirila in Metoda. Nedavno je zahteval časopis liberalnih učiteljev, naj se šolske sestre v Trstu zapodi, ker navajajo učenke preveč k molitvi in pobožnosti.

Taki so V nekem kraju na Notranjskem je učitelj prepovedal otrokom nositi križce in svetinje okoli vratu. Tega mnenja je bil tudi okrajni šolski svet v Postojni.

Zopet se je našla ona deklica, ki je bila izginila v Aleksandriji, Adele Batistič iz Žgornje Vertojbe, je srečno ušla židom.

Slovenka v Aleksandriji pododela 2500 lir za zvesto 13letno službovanje.

Bosenski regiment pride v Trst.

„Mir“ slovenski list na Koroškem išče urednika.

Koroški poslanec stopil v Slovenski klub. Zato čast drž. posl. Grafenauerju, ki je spoznal, kjer se deluje za narod in čast vernim Koroščem, ker 22 občin je glasovalo za Slovenski klub in ena za „Savez južnih Slavenov“, od 74 zapupnih mož pa 71 za Slovenski klub in le 3 za klub Jugoslovanov.

Umirovljen je vseučilišni profesor na Dunaju Vatroslav Jagić.

V Ameriki je bilo v minolem letu vsled železničnih nesreč 5000 ljudi mrtvih in 76285 ranjenih.

Žrtve morja. Vsako leto se potopi okolo 2000 ladij, 12000 ljudi in 440 milijonov kron blaga.

Trideset milijonov bankovcev po 20 K bodo natisnili v c. kr. državni tiskarni na Dunaju. Ti bankovci bodo imeli močnejši papir in bodo nekoliko manjši od s. danjih, vijoličasti. Posebnost teh bankovcev bo lesketanje v raznih barvah: modro, zeleno, sivo in vijoličasto, tako da bo bankovec, če ga držiš proti luči, vedno igral v drugi barvi. Zato bo skoro nemogoče te bankovce ponarejati. Vpeljali jih bodo 1. maja prihodnjega leta.

Trgovec z deklicami zasačen. Zelo nevaren in premeten trgovec z deklicami Schinach je bil zasačen od berolinskega redarstva v Beskuttropu, kjer je bival pod imenom grof Pafy z Dunaja. Ondi je izkušal odpeljati dve hčeri iz odlične obitelji.

Hvalevredno Med Hrvati je že precej razširjen lep običaj, da vpiše birmanski boter birmanca kot dosmrtnega člana »društva sv. Jeronima«, ki izdaja vsako leto po več knjig. Kaj ko bi tudi pri nas botri tako vpisovali svoje birmance. Ti bi imeli vse svoje življenje lep in koristen spomin na svojega botra

DRUŠTVA

Ž. Marijina družba V nedeljo 24. t. m. bo mesečni shod za dekleta. Začetek ob 4. in pol uri popoldne.

Marijin Dom. Dne 13. t. m. vprizorila se je na našem odru ljudska igra sv. Cita. Bila je to slika iz življenja te svetnice, ki je živela v mestu Luki v Italiji v prvi polovici 13. stoletja. Igra je bila prav primerna za našo družbo. V sveti Citi nedolžni, ponižni, zvesti zrcali se ti vzorno življenje službujočega dekleta. Kornejina njena prijateljica, jo občuduje, posnema in se zanjo poteguje. V Citinih tovaršicah v službi, kaže se ti vsa hudobija lahkomišelnih in po kvarjenih deklet. Ob koncu zmaga krepost in prejme plačilo, - hudobija pa ostane osramočena.

Igra se je izvrstno igrala. Zbranim gledalkam segala je do srca. Marsiktera solzica je zdrknila nizdoli po licu. Ako človek prevdari, kako malo časa je našim dekletom v službah na razpolago, mora res priznati da so naša dekleta bistre glavice. Vsa čast jim. A srčno hvalo posebej moramo izreči požrtvovalnima gospicama Hedv. in Jos. Preglej, ki so s podučevanjem udahnili igri pravo življenje in pripomogli v prvi vrsti do lepega vspeha. - Da lep vspeh je imela igra sv. Cite. Da bi bil tudi trajen: da bi bila namreč marsikatera Cita, vsaj mnogo mnogo Kornelij, a nobena prava, mala Perverza med nami.

Kakor nameček igrala se je se potem prav tako dobro šaloigra Pri gospodi. V tej igri gledale smo bolj veselo stran življenja. Smeha - v časih tudi preglasnega - bilo je mnogo, katerega je povzročala ta micasta Mica s svojim pristno kmečkim nastopom in domačim narečjem. Ob koncu je deklamovala J. Ludvik bolj tiho sicer a izrazito »Mutca Osojskega«.

Dne 17. t. m. sta se igri ponovili z istim vspehom. Učenka A. Čok nam pa je deklamovala Rabeljsko jezero. Ljubko in milo donel je nje glas po dvorani.

Da je bilo našega ženskega občinstva toliko, da se vse trlo in da nas je počastil s svojim pohodom tudi Monsignor P. Flego - moram se pridati, da bo poročilo popolno.

Lepo je bilo. A še lepše bode, ko pride za božične praznike, ako nam da Bog dočakati, k nam v goste — Nežika iz Bohinja.

Moška Marijina družba v Trstu je kupila za pevske vaje harmonij. — Odborove seje so tretjo nedeljo v mesecu ob 11. uri. — Prihodnji shod bode i. decembra. Dne 8. decembra pa na družbin praznik bode skupno Sv. Obhajild.

Kat. slov. izobr. društvo v Trstu bode imelo redno mesečno predavanje dne 2. decembra ob 8. uri zvečer ponedeljek po shodu Marijine družbe. Predavatelja čč. gg. Jakob Ukmar in Anton Čok.

NAŠE SLIKE.

Rim. — Ostanke svetovno znanega rimskega trga. Iz teh lahko sklepamo na nekdanjo slavo Rima. Odkar so Lahi papežu vzeli Rim in druge dežele, katere so jim dobri ljudje darovali nimajo več blagoslova božjega.

UGANKE.

Rešitev ugank:

- 1) Pero
- 2) rak (**kar** obrni)

Prav sta jih rešila G. Fünsterwald (Trst) in Mihec Pustišek (Štajersko).

NOVA UGANKA.

Kadar vode ima, vino pije, kadar vode nima, pa vodo pije.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Atila. Pri najbolji volji Vam ne moremo tudi drugim ne) pošiljati posebnih ocen glede spisov. Prihodnje leto bode bolje.

J. S. Izmed poslanih posmic nam je najbolj ugajala «bor», toda tudi to je treba še opiliti. Učite se stihoslovja. Poskusite tudi prozo.

Honorar za sotrudništvo ne bode izključen a nima pravice nanj že vsakdo.

Ugankarji: Darilce pride.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Po pošti je dobilo uredništvo ta odgovor na zadnje pisemce.

Dragi mi Družinski Prijatelj! Trst, 19/11. 1907.

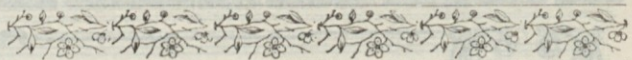
Dne 8 t. m. je prišlo Tvoje krasno in zelo usmiljenje vzbujajoč pisemce, zato sem ti iskreno hvaležna in povem Ti kar odkrito, da se mi prav v srce smiliš, če bi prihodnje leto moral po svetu hoditi brez l-pega oblačilca.

Dragi moj „Prijatelj“ veš dolga je pot — — — 366 dni. Bojim se za Te, da bi kak dan preveč ne trpel burje in mraza. Zato te prav uljudno in lepo prosim, ne zameri, če Ti pošljem te malenkosti 10 K za oblačilce, ob enem Ti želim prav iz sreca tisoč in tisoč več zvestih prijateljev in naročnikov, to in mnogo več dobrega Ti želim in pošiljam

Ti devet tisoč in pol milijonov najl pših in najiskrenejših pozdravov Z Bogom

Nepodpisana.

Pismo in denar smo takoj oddali Družinskemu Prijatelju, ki nas prosi, naj se dotični osebi primerno zahvalimo.

Nabirajte poštne znamke v prid afriških misijonov!

Dobro sredstvo, s katerim lahko pomagamo ubogim afriškanskim misijonom in sodelujemo pri razširjanju vere med pagani, je nabiranje že rabljenih poštних znamk. Take znamke prodajamo in pošljamo skupljeni denar najpotrebnejšim misijonarjem, da rešijo mnogo duš. Vsako znamko, ki je cela, se lahko pošlje; tuje so seveda večje vrednosti kakor tozemske stare zopet boljše kakor nove, čim starejša je znamka, tem večje vrednosti je.

Znamke naj se nikar ve odlepijo od pisma, temveč naj se skrbno izstrižejo tako, da se ne pokvari njih rob in da se pusti še nekaj papirja okoli. Znamke, ki niso prilepljene temveč vtisnjene, naj se pošljejo tako, ne da bi se jih izstriglo.

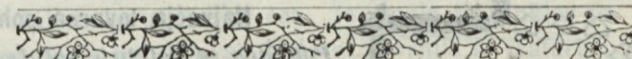
Ne veži znamk skupaj, samo stare in nenaadne loči od drugih in daj jih v poseben zavitek. Kdor želi poslati le malo štetilo znamk stori najboljše, da jih pošlje kot vzorec brez vrednosti.

Družba sv. Petra Klaverja toplo priporoča nabiranje znamk in prosi da se jih pošlje na sledeči naslov:

Družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone

Trst, Via Ronco 6. nad javnim vrtom

Opomba. Znamke prejema tudi naše uredništvo in jih oddaja za afriške misijone.

Sprejemem takoj dva krepka učenca v kovaški in podkovski obrt; pogoji so ugodni **Anton Zore**, kovaški mojster Kamnik (Kranjsko Gorenjsko).

Najlepša prilika

za varčevanje!

Najsigurnije naložen denar!

Ljudska hranilnica in posojilnica

za tržaško občino pri sv. Ivanu pri Trstu.

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Darke plača hranilnica sama.

Za varnost vlog jamčijo ulje (280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Hranilne vloge sprejemata za našo hranilnico v Trstu č. gg. Francišek Guštin in Hadrian Brumen. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri „Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.“

Najugodnejši pogoji!

Svoji k svojim!

Vsaka
konkurenca
je
izključena.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

tovarna pohištva s strojevnim obratom
priporoča slavnemu olčinstvu svojo **zalogo pohištva**

prej Anton Černigoj

Via dei Rettori št. 1 (Rosario) tik cerkve Sv. Petra — Trst

Največja tovarna pohištva primorske dežele

Pohištvo se izdeluje solidno, trpežno in lično, in sicer samo iz lesa, posušenega v tovarniški sušilnici s temperaturo 60 stopinj.

Prodaja
se tudi na
mesečne
obroke.

Zastopstva v
Trstu, Splitu
in Aleksandriji
(Orient).